

မင်းသိခင်

ရင်ခုန်သံတစ်ကျင်း... နှင့်

အခြားဝတ္ထုတိုများ

ရင်ခုန်သံတစ်ရေးနိုး

ကျွန်မဟာ "စင်ဒရဲလား"မင်းသမီးလေး ဖြစ်ခဲ့မယ်ဆို ...

ဖန်ကြည် ဖိနပ်ကလေးတစ်ဖက် မရှိတော့တဲ့ စင်ဒရဲလား မင်းသမီး ကလေးပါ။

ဖန်ဖိနပ်ကလေး တစ်ဖက်က ချစ်သူနဲ့ ကျွန်မကို ဆုံစည်းပေးမယ့် အရာဖြစ်ခဲ့ရင် သည် တစ်သက် သည် ဘဝတော့ ဘယ်သောအခါမှ ပေါင်းစည်းကြည်နူးပြီး ပြည့်စုံခြင်း ဆိုတာကို မရနိုင်တော့ပါ။

အဲဒါကို ချစ်သူသိအောင် ပြောပြခွင့်ကလေး တစ်ခုတောင် ကျွန်မ မရရှိနိုင်တာ ... ဘာကြောင့်များ လဲဟင် ...။

အမြဲ ထာဝရ ပိတ်ပင်တားဆီးခြားနားမှုတွေ ထူထပ် ပိတ်မှောင်နေခဲ့တာ ကျွန်မ ဘယ်လိုမှ ထွင်းဖောက် ကျော်လွှားသွားလို့ မရနိုင်မှန်းလည်း သိခဲ့ပါပြီ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ... တစ်ခုတော့ ပြောခွင့်ရချင်တယ်။

ကျွန်မ ... ချစ်သူကို ... သိပ်ချစ်တယ်။ နှလုံးသားက တကယ်တမ်းချစ်မိပြီဆိုရင် ... အဲဒီအချစ် အဲဒီ ခံစားချက်ကို ဘယ်စာရေးဆရာ ဘယ်ကဗျာဆရာမှ ပြီးပြည့်စုံအောင် ဖွဲ့သီရေးသား ဖန်တီးနိုင်စွမ်း မရှိပါဘူး။

အထိမိဆုံး အဝီပြင်ဆုံး အပြင်းရှဆုံးဆိုတဲ့ စာစု ကဗျာစုဆိုတာတွေ

ကျွန်မ နှလုံးသားက "အချစ်"ဆိုတာကို တစ်ဝက်စီတောင် မထိကို တက်
မလာပါဘူး။

ထားရစ်ခဲ့လေခြင်းလို့ နာနာကြည်းကြည်း ခါးခါးသီးသီးကြီးကို မေ့
ထားခဲ့တာပါ။

ဒါပေမဲ့ မေ့လို့ မရပါဘူး။

မေ့လို့ မရတာကြီးကို မုန်းလွန်းလိုက်တာ ခါးသီးလိုက်တာ။

ချစ်သူကို မုန်းတယ်

အရမ်း မုန်းတယ်

မေ့လို့ မှ မရတာ ... မုန်းမှ ဖြစ်မယ်လေ။

အမုန်းကြီးမုန်း အနာကြီးနာ အခါးကြီးခါးမှ ကျွန်မဘဝကို ရှေ့ဆက်
နိုင်မှာ လို့ မုန်းမေ့ခွင့်ကိုပေးပါ။

အကြာကြီး မုန်းချင်တယ်

နှစ်တွေ တစ်နှစ်ပြီးတစ်နှစ်

တစ်သက်လုံး၊ တစ်ဘဝလုံး ဘယ်တော့မှ မချစ်ချင်တော့ပါ။ ဖြစ်နိုင်

ပျဲမလား ...။

ဟင့်အင်း ... ဖြစ်ကိုဖြစ်မှ ဖြစ်မှာ မို့ မုန်းမေ့ပစ်ပါရစေ၊ မေ့ထားပါရစေ။

အချစ်ကြောင့် မချီမဆုံ ခံစားရလွန်းလို့ နှလုံးသား တစ်စုံက နာလန်မထူအောင် ဖြစ်ခဲ့ရသူပါ။

အချစ် ... နှစ်သက်မြတ်နိုးမှု ... နက်ရှိုင်းသက်ဝင်မှု ... တွယ်တာမက်မောမှု ...

ခံစားမှုအားလုံးကို ဖွင့်ဟ ဖတ်ရှုလို့ ရတာ မျက်ဝန်းတစ်စုံပါ။

မျက်လုံးတွေနဲ့ ... အကြိမ်ကြိမ် အခါခါ ချစ်တယ်လို့ ရှင်ပြောခဲ့ဖူးပါတယ်။

ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ မျက်လုံးအကြည့်ကို ကျွန်မက ကျွမ်းကျင်စွာ ဖတ်ရှုနားလည် တတ်သူပါ ... ရှင် ငြင်းချင်လည်း ငြင်းပါ ...

ငြင်းရက်ရင်လည်း ငြင်းလိုက်ပါ

အဲဒီအတွက် ကျွန်မမခံစားတော့ပါဘူး။

ဘာလို့လဲ သိလားဟင်

ခံစားစရာ နေရာမရှိတော့လိုကပါ။

ဘာလို့ နေရာ မရှိတော့တာလဲ ...

ချစ်သူကြောင့် ခံစားလူးလို့မို့ နာကျင်ရလွန်းလို့ နောက်ထပ် ဘာ
တစ်ခုမှ ထပ်ပြီး ခံစားကြကွဲစရာ နေရာမရှိတော့တာပါ။

တကယ်ဆိုရင်

ကံတရားကြီးက မတရားလိုက်တာ

မမျှတလိုက်တာ

ချစ်သူရဲ့ ရင်ခွင်ဆိုတာ သည် လိုပါလားလို့ အမှတ်တရလေးတစ်ခု

...

ပြန်တွေးလိုက်ရင် နွေးတမြဲနှင့် တွေးဖြေစရာလေး တစ်ခုတောင်
ကျွန်မကို မပေးခဲ့ဘူး။ ချစ်သူရဲ့ ပခုံးကို ကျွန်မ မမှီဖူးခဲ့ဘူး။ ချစ်သူရဲ့ ရင်
ခွင်ထဲ ကျွန်မ မခုတ်ဝင်ခဲ့ဘူး။ ချစ်သူရဲ့ နမ်းနွေးနွေးကို ကျွန်မ မရရှိခဲ့ဘူး။

ကျွန်မ ဘဝမှာ ကျွန်မ တန်ဖိုးထားမြတ်နိုးရသော ယောက်ျား ... ချစ်
သူရဲ့ ပွေ့ဖက်ယုယ ကြင်နာနွေးထွေးမှုကို တစ်ခါလောက် ဖြစ်ဖြစ် ရခဲ့
သင့်တာ။

တကယ်ဆိုရင်

ရည်းစားတွေ အများကြီး ထားဖူးခဲ့တဲ့ ကျွန်မ အပျိုစင်ဘဝကို နည်း
နည်းကလေးမှ ထိပါးမခံဘဲ ထိန်းသိမ်းခဲ့တဲ့ ကျွန်မ ...

ချစ်သူ ... ရှင်ကတော့ အရမ်းထူးဆန်းလွန်းတဲ့ ယောက်ျား။

မိန်းမတစ်ယောက်ကို လက်ထပ်မယူဘဲ အတူမနေချင်တဲ့ သူ ...။

လူပျိုဘဝကို တန်ဖိုးထားတတ်သူ

အဲဒီလို လူနှစ်ယောက် တွေ့ခဲ့ကြတယ်နော်

ဒါပေမဲ့ ဆုံစည်းခွင့်ပါမလာဘူး။

တစ်ခါတလေလည်း

ချစ်သူရေ ...

I want to one chance ပါ။

တံခါးမရှိ ဓားမရှိ (No door, No Knife)

စကားပြောချင်လိုက်တာ

ရင်ထဲက မွတ်သိပ်ဆာလောင်မှုတွေ။

တမ်းတမျှော်လင့်သူတွေ နည်းနည်းလောက်များ လျော့သွားမလား
လို့ ပါ။

ချစ်သူမျက်လုံးတွေနဲ့ ခဏလောက်တော့ ဆုံခွင့်ရချင်ပါသေးတယ်။

အရင်လို နွေးမြဲ မြတ်နိုးမှုတွေ အလုံးအရင်းနဲ့ ကျွန်မရင် တစ်ခုလုံး
ကို ဆောင့်ဝင်ခါယမ်းသွားအောင် လွှမ်းမိုးဆုပ်ထွေး ထားနိုင်စွမ်း ရှိ
သေးပါရဲ့ လား။ သိချင်လိုက်တာ။

ချစ်သူနဲ့ ကျွန်မအကြောင်းကို A to Z ပြောပြပါမယ်။ စ လယ် ဆုံး။

ချစ်သူကိုယ်တိုင် မသိသေးတာလေးတွေပါ မခြွင်းမချန် ရင်ဖွင့်ပြပါ
ရစေ။ ချစ်သူလည်း ကျွန်မကို အလုံးစုံ နားလည်သွားအောင်ပါနော်။

အဲဒီနေ့က မှတ်မှတ်ရရ အိမ်မှာ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ ချက်တယ်။ သေးသေးဖွဲဖွဲကအစ မှတ်မိနေတာ တကူးတက မှတ်ထားစရာမလိုဘဲ brain က Auto မှတ်မိနေတာ၊ ဦးနှောက်က နှလုံးသားစေ့ခိုင်းတာကို လုပ်ပေးရတယ် ထင်ပါရဲ့ ။

နေ့လယ် ဆယ့်တစ်နာရီလောက်မှာ ပေါ့။

သူငယ်ချင်း Rosy (ရိုစီ) ရောက်လာခဲ့ပြီး စကား ပြောဖြစ်ကြရင်း ...

"ဟယ် ... မမေးချင်ပါဘူး ... ရှက်စရာကြီး" ဟု ကျွန်မ "လမင်းပျိုရတီ"က ခေါင်းယမ်း ငြင်းဆန်မိတဲ့ အခါ သူငယ်ချင်း ရိုစီက ...

"ဟွန်း ... ဘာရှက်စရာရှိလဲဟယ် ... အရွယ်ရောက်ပြီးတဲ့ အပျိုလေးတွေအားလုံး ကိုယ့်ဖူးစာရှင်ကို သိချင်ကြတာပဲ ... ဘဝတစ်ဆစ်ချိုးလေ ... သိထားတော့ မကောင်းဘူးလား"တဲ့ ။

ကျွန်မ အင်းမလုပ်အဲမလုပ် ငြိမ်ကျသွားမိတဲ့ ခဏမှာ ရိုစီကပဲ ဆက်ပြီး ...

"အရမ်းမှန်လွန်းလို့ နာမည်ကြီးနေတာ ... သွားမေးချင်ရင် ဘိုကင်တင်ရမှာ ၊ စောင့်ရမှာ ချိန်းတဲ့ နေ့ မနက်အစောကြီး သွားရမှာ ..." ဟု ဖိအားထပ် ပေးသည် မို့ ...

"တကယ်ကြီး မှန်တာလား"ဟု ဇေဝေဇဝါနှင့် စိတ်ယိုင်လာမိခိုက် ရိုစီ

က ...

"ဪ ... မှန် မမှန် စောင့်ကြည့်ကြတာပေါ့" ဟု စူးစမ်း စမ်းသပ် စိန်ခေါ်ချင်စရာ ဖြစ်လာသည် မို့ "အေး ... သွားမေးကြမယ်"ဟု ဒုံလာနဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက် ချဖြစ်သွားသည်။ ကျွန်မ ဘဝ၏ အကြီးမားဆုံး ပထမခြေလှမ်းပါ ချစ်သူ။

"မယ်ပျိုတော့ သိပ်မယုံဘူး ... အဲဒါမျိုးတွေ"တကယ်ပါ ... ဘယ်လို ပါလိမ့်ဟု စူးစမ်းကြည့်ချင်တာ။

"မယ်ပျိုရယ် ... နင်က ရည်းစားတွေ တွဲတိုင်း အဆင်မပြေဖြစ်ပြီး ဘဲများ တယ် မျက်နှာများ တယ်လို့ နာမည်ကြီးနေတာ ... အဲဒီတော့ ဖူးစာရှင် စစ်စစ်ကို သိထားသင့်တယ်လေ"

ရိုစီပြောတော့လည်း ဟုတ်သလိုလို။

"ငါက ရည်းစားများ တာ မဟုတ်ပါဘူး ... အကောင်းဆုံး ဇကာတင်ကို ရွေးနေတာပါနော် ... Choice လေ ... ရွေးချယ်မှု"

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဖူးစာရှင်ကို နင် သိချင်တယ် မဟုတ်လား ... မညာနဲ့"

"တကယ် သိခွင့်ရမယ် ဆိုရင်တော့ လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ ပြင်းပြင်းထန်ထန် သိချင်တာပေါ့"ဟု ဝန်ခံခဲ့မိပါသည်။

မယုံတစ်ဝက် ယုံတစ်ဝက် ဟုတ်နိုးနိုး မဟုတ်နိုးနိုး ဇေဝေဝါ မရေရာ။

"ရိုစီ ... ငါကလေ ... ရည်းစားတွေသာ ထားတာ။ ငါ့အပျိုစင်ဘဝကို ငါအရမ်းတန်ဖိုး ထားတယ်။ လုံးဝထိပါးမခံဘူး အဲဒါ ငါ့သစ္စာတရားပဲ ... ဘယ်လောက်ပဲ ခေတ်တွေ တိုးတက် တိုးတက် ... ငါက အယူအဆ

တစ်မျိုး ငါ အရမ်းမြတ်နိုးတဲ့ ယောက်ျားနဲ့ ပဲ ငါ့အပျိုစင်ဘဝကို အဆုံး သတ်ချင်တယ် သိလား ငါ့စိတ်ကူးပေါ့"

"သိပါတယ် မယ်ပျိုရယ် ... ကြော်ငြာနေလိုက်တာ ... တိုးတိုးပြော"

ရိုစီစကားကြောင့် မယ်ပျိုမျက်နှာ ကလေး နီမြန်းသွားရပါသည်။ ။

"ကဲပါ ... ငါတို့ သွားမေးကြည့်ကြမယ် ... သိပ်မှန်တာဆိုတော့ နင့် ဖူးစာရှင်ကို ငါ အရမ်း သိချင်တယ်ဟဲ့"

"ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေ ... ကိုယ့်ဖူးစာရှင်တော့ စိတ်မဝင်စားဘဲနဲ့ ..."

"ဟိ ... ဟိ"
